

2. Instanța de fond a constatat că la 11 noiembrie 2016, aproximativ ora 16:45, inculpatul Savin Alexandru, fiind treaz, posedând permis de conducere pentru mijlocul de transport pe care-l conducea, conducând autovehiculul de marca „Seat”, model „Inca”, n/î XXXXX, pe traseul R1 (Chișinău-Ungheni), ajungând la o distanță de aproximativ 224 metri până la intersecția drumului spre c. Trușeni, tronson de drum pe care sunt instalate indicatoarele de circulație rutieră: 1.23 - „lucrări de drum”; 3.27 - „viteză maximă limitată 50 km/h”; 3.22 - „spațiu minim limitat 70 metri”; acționând contrar prevederilor pct. 45 subpct. (1) lit. a), b), d) a Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 care stipulează: „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră”, alin. (2) care stipulează „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudență sporită, a depășit limita de viteză stabilită pentru tronsonul de drum pe care se deplasa, nu a ținut cont de indicatoarele de circulației rutieră instalate și valabile pentru segmentul de drum, în rezultatul cărui fapt a tamponat din spate biciclistul Arfir Petru, care se deplasa pe linia marcajului rutier, temporar care delimitează benzile de circulație, în aceeași direcție în care se deplasa automobilul condus de inculpat.

În rezultatul impactului, pietonului Arfir Petru i-au fost cauzate leziuni corporale în formă de traumă craneo-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plăgi contuze multiple lacerate pe față, fractura oaselor nazale, fractura colului femural drept cu deplasare Garden IV, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, și care conform raportului de expertiză medico-legală nr.3438/D din 01.12.2016, se califică ca vătămare medie.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, că aceste probe dovedesc vinovăția lui și i-a încadrat acțiunile în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, a comis o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost condamnat, a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, că circumstanțe agravante nu s-au stabilit, concluzionând că corectarea lui este posibilă prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă, cu aplicarea pedepsei complementare.

Totodată, instanța a statuat că normele procesual-penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal, Lilian Corpaci, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasate de la inculpat în beneficiul statutului cheltuielile judiciare în sumă de 1204 lei.

Apelantul a invocat că potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Aliniatul (2) al aceluiași articol stipulează că instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

3.1. Avocatul Ghenadie Pavliuc și inculpatul la fel au declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, fără aplicarea pedepsei complementare.

Apelanții au indicat că, instanța de judecată nu i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și nu a ținut cont de circumstanțele care atenuază răspunderea lui, or, ultimul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina pe deplin, se căiește de cele săvârșite, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și benevol a reparat paguba pricinuită prin infracțiune, a fost de acord cu toate probele prezentate de procuror în instanța de judecată, sperând la o pedeapsă mai blândă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Inculpatului Savin Alexandru pe art. 264 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 25.000 lei.

În rest, sentința și încheierea din 27 septembrie 2017, au fost menținute.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale.

Astfel, infracțiunea comisă de inculpat este atribuită, conform art.16 Cod penal, la categoria infracțiunilor mai puțin grave, ultimul a recunoscut vina și sincer regretă cele comise. Circumstanțe agravante n-au fost reținute.

Instanța de fond n-a ținut cont că pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în cazul dat nu este aplicabilă, aceasta putea fi aplicată doar dacă inculpatului i-ar fi fost stabilită pedeapsa cu închisoare.

Totodată, conform prevederilor art. 143 CPP, intitulat - Cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie: (1) Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morții; 2) gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale; iar art. 143 alin. (2) CPP, prevede expres, că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Astfel, solicitarea acuzării cu privire la încasarea de la inculpat în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 1204 lei este una eronată, nu are suport juridic legal, și astfel, urmează a fi respinsă ca nefondată.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii în parte ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că în situația când art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată.

Astfel, avansarea cheltuielilor judiciare de către stat își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit.

Inculpatul condamnat urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat, adică inculpatul urmează să suporte numai acele cheltuieli, care sunt în culpă procesuală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluția încasării cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile

normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 1), 6), alin. (2) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale și în alte cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, iar plata acestor expertize judiciare se face din contul mijloacelor bugetului de stat, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Deci, legea procesual-penală, cât și jurisprudența națională, la data adoptării hotărârilor contestate, prevedea clar și expres că plata pentru expertizele judiciare menționate, se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Este și de remarcat, că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în respectivul recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar declarat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 27 septembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, în privința inculpatului Savin Alexandru XXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco